Dosarul nr.3-1146/2023
2-23065032-12-3-05052023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

25 martie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Buzu Vasile reprezentat de avocatul Cimoi Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției, privind anularea răspunsului *****3 din 13.04.2023, anularea Certificatului ***** din 12.10.2022, obligarea emiterii actului administrativ individual privind includerea în vechimea calendaristică acumulată în funcţii publice perioada de studii efectuată în cadrul Colegiului de Poliţie al MAI de la 01.10.1996 şi pînă la 27.08.1998, cu recalcularea și achitarea în cuantum deplin reclamantului indemnizaţia unică la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Buzu Vasile reprezentat de avocatul Cimoi Ruslan a intentat acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției, privind anularea răspunsului *****3 din 13.04.2023, anularea Certificatului ***** din 12.10.2022, obligarea emiterii actului administrativ individual privind includerea în vechimea calendaristică acumulată în funcţii publice perioada de studii efectuată în cadrul Colegiului de Poliţie al MAI de la 01.10.1996 şi pînă la 27.08.1998, cu recalcularea și achitarea în cuantum deplin reclamantului indemnizaţia unică la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat faptul că, la 25.09.1996 în conformitate cu hotărîrea Comisiei de examinare a Academiei Naţionale de Poliţie ”Ştefan cel Mare” subsemnatul Buzu Vasile a fost înmatriculat la studii la Colegiul de poliţie al MAI al Republicii Moldova începînd cu 01.10.1996, unde a studiat şi a îndeplinit sarcinile specifice unui poliţist pînă la 27.08.1998. Acest fapt se confirmă prin Exstrasul din Ordinul MAI al Republicii Moldova ***** din 25.09.1996 semnat de Comandantul Colegiului colonel de poliţie Anatol Bantuş.

Menționează că la 04.10.2022 în conformitate cu Ordinul MAI al IGP *****a fost dispusă încetarea raporturilor de serviciu cu funcţionarul public cu statut special Buzu Vasile în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind

funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI, adică, după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie. Acest fapt se confirmă prin Extrasul din Ordinul MAI *****din 04.10.2022 semnat de Şeful DMRU a IGP Andrei Zagoreanu.

Astfel relevă că, începînd cu 01.10.1996 (data înmatriculării la studii la Colegiul de Poliţie) şi pînă la 04.10.2022 (data încetării raporturilor de serviciu în legătură cu pensionarea), petentul Buzu Vasile a activat o perioadă neîntreruptă în cadrul MAI în diferite funcţii cu statut special, iar acest fapt se confirmă prin informaţia eliberată de Secţia Resusre Umane al MAI, iar în consecinţă, la data pensionării, Buzu Vasile a realizat o vechime calendaristică în organele apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice de 26 ani 5 luni şi 3 zile, fapt care îl îndreptăţeşte să beneficieze de plata a 16 salarii lunare (nu 14 salarii - cum i-au fost achitate) în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI.

Declară că cu toate acestea, potrivit Certificatului nr. 311 din 13.12.2022 se confirmă faptul că Buzu Vasile a beneficiat de plata a doar 14 salarii lunare cu titlu de îndemnizaţie unică, motiv pentru care, acesta a fost nevoit să apeleze la serviciile unui avocat şi să solicite atât pe cale extrajudiciară, cît şi prin intermediul prezentei acţiuni depusă în instanţa de contencios administrativ protejarea dreptului la plata indemnizaţiei unice în cuantum deplin (16 salarii nu 14) şi obţinerea calculării corecte şi recunoaşterii vechimii calendaristice în organele apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice de 26 ani 5 luni şi 3 zile.

Susține că la 20.03.2023 subsemnatul Buzu Vasile a depus la IGP al MAI o cerere prealabilă prin care a solicitat în fond, recunoaşterea perioadei depline de vechime în serviciu special de 26 ani 5 luni şi 3 zile şi achitarea deplină a indemnizaţiei unice de concediere în mărime de 16 salarii lunare, în conformitate cu art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI, precum şi compensarea cheltuielilor legate de asistenţa juridică. Acest fapt, se confirmă prin conţinutul cererii prealabile înregistrate la IGP al MAI la 21.03.2023 şi avizul de recepţie.

La 20.04.2023 petentului Buzu Vasile i-au fost comunicate actul în baza căruia a fost stabilită şi achitată indemnizaţia unică de concediere în special certificatul ***** din 12.10.2022 emis Direcţia de Poliţie a mun. Chişinău a Inspectoratului de General de Poliţie care conţine o durată eronată a vechimii reclamantului în serviciu special de 23 ani, 3 luni şi 2 zile, precum şi Decizia (încheierea) Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a Inspectoratului General de Poliţie ***** din 30.03.2023 prin care reclamantului Buzu Vasile i-a fost refuzat ilegal şi abuziv, plata în cuantum deplin a indemnizaţiei unice la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI.

Invocă că în drept, Decizia (încheierea) Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a Inspectoratului General de Poliţie ***** din 30.03.2023 este abuzivă şi ilegală pentru că vine în contradicţie cu dispoziţiile art. 49 alin. (2) lit. f) şi alin. 6), art. 70 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI, precum şi dispoziţiilor art. 18 din Legea nr. 1544 din 23.06.1993 asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne.

Potrivit art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI: ”(2) În cazul încetării raportului de serviciu, îş temeiul dispoziţiilor art. 38 alin. (1) lit. b), c), şi e), funcţionarul public cu statut special beneficiază

de o indemnizaţie unică, al cărei cuantum variază în funcţie de vechimea calendaristică în organele apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice după cum urmează:

a) pînă la 5 ani - în mărime de 3 salarii lunare;
b) de la 5 la 10 ani - în mărime de 6 salarii lunare;
c) de la 10 la 15 ani - în mărime de 8 salarii lunare;
d) de la 15 la 20 de ani - în mărime de 10 salarii lunare;
e) de la 20 la 25 de ani - în mărime de 14 salarii lunare;
f) de la 25 la 30 de ani - în mărime de 16 salarii lunare;
g) de peste 30 de ani - în mărime de 18 salarii lunare.

Relevă că potrivit pct. 43 din Regulamentul aprobat prin Hotărîrea Guvernului (HG) nr. 429 din 24.06.2020 cu privire la organizarea şi funcţionarea unor instituţii publice de învăţămînt din suboirdinea MAI: ”Cursanţii sunt funcţionarii publici cu statut special din cadrul MAI, autorităţilor administrative şi instituţiilor din subordinea acestuia, delegate la cursurile de formare profesională în Academie.”

Menționează că reieşind din reglementările expuse, având în vedere că orice cursant din cadrul Colegiului de Poliţie de pe lîngă Academia de Poliţie ”Ştefan cel Mare” (în speţă Buzu Vasile), este la dispoziţia organelor de conducere al MAI şi poate fi implicat în orice moment la executarea unor sarcini specifice poliţiştilor de rînd, a unor măsuri de menţinere a ordinii publice (mai ales cînd merge vorba de vizita unor delagaţii internaţionale sau acţiuni publice de protest), măsuri de patrulare şi în caz de necesitate unor activităţi legate de constatare a unor fapte ilicite (infracţiuni, contravenţii) şi acordarea ajutorului a reţinerea făptuitorilor, conchidem că poziţia autorităţii publice pîrîte este duplicitară şi absolut eronată. Astfel, cînd merge vorba de obligaţiile cursantului (în speţă Buzu Vasile), la orice necesitate, autoritatea publică pîrîtă nu ezită să folosească cursantul pe post de poliţist, iar cînd merge vorba de drepturile cursantului, autoritatea publică tăgăduieşte calitatea sa de funcţionar în serviciu special şi refuză în mod abuziv să-i includă perioada studiilor la Colegiul de Poliţie în vechimea calendaristică în serviciu special. Sub acest aspect, normele la care face trimitere partea pîrîtă în Decizia (încheierea) Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a Inspectoratului General de Poliţie ***** din 30.03.2023, adică art. 2, art. 41, 38, 52, 53 şi 54 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public-sunt lipsite de pertinenţă şi nu pot fi aplicate la soluţionarea cererii depuse de către petentul Buzu Vasile, pentru că aceste norme (art. 2, art. 41, 38, 52, 53 şi 54 din Legea 108 din 04.07.2008) posedă caracter general, iar normele cuprinse la art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI, precum si dispoziţiilor art. 18 din Legea nr. 1544 din 23.06.1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă si din trupele organelor afacerilor interne posedă caracter special, adică derogă şi se aplică cu prioritate în caz de concurenţă sau conflict cu normele generale cuprinse în alte acte normative.

Invocă că art. 49 alin. 2) lit. f) şi alin. (6), art. 70 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI, precum şi dispoziţiilor art. 18 din Legea nr. 1544 din 23.06.1993 asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne posedă caracter special, în raport cu art. 2, art. 41, 38, 52, 53 şi 54 din Legea 108 din 04.07.2008, deoarece anume prin aceste norme juridice este reglementat în mod particular dreptul funcţionarului public cu

statut special din cadrul MAI la plata indemnizaţiei unice, cuantumul acesteia, condiţiile achitării acesteia, precum şi vechimea calendaristică în funcţie de care se calculează, respectiv perioadele, funcţiile, studiile de specialitate care se includ în vechimea în muncă la stabilirea pensiei sau a altor indemnizaţii cu caracter social.

Susție că în art. 2, art. 41, 38, 52, 53 şi 54 din Legea 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public este reglementată la modul general noţiunea de funcţie publică, serviciu public, funcţionar public de orice categorie din oricare autoritate publică din Republica Moldova (nu se referă doar la cei din cadrul MAI), la vechimea în serviciul public a oricărui funcţionar public din oricare altă autoritate din RM (nu doar la cei din cadrul MAI), supendarea raporturilor de muncă, garanţiilor sociale etc. care se referă la oricare funcţionar din oricare autoritate publică din Republica Moldova (nu doar la cei din cadrul MAI) etc., astfel aceste norme cu caracter general vin să completeze în caz de necesitate, normele speciale care se referă la funcţionarii cu statut special din cadrul MAI, nefiind admisibil, ca în baza acestor norme cu caracter general să derogi, să inventezi noi ”noţiuni” şi confuzii, pentru ca să lipseşti de efecte juridice normele speciale cuprinse în Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI şi celelalte norme speciale (cu scopul de a diminua sau lipsi beneficiarul îndreptăţit de dreptul la indemnizaţie).

Potrivit art. 5 din Legea nr. 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative: ”(1) în funcţie de caracterul lor, normele juridice se împart în generale, speciale şi derogatorii.

(2) Normele juridice generale sînt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecţilor de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecţi, fără a-şi pierde caracterul de generalitate.

(3) Normele juridice speciale sînt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecţi strict determinaţi. In caz de divergenţă între o normă generală şi o normă specială, care se conţin în acte normative de acelaşi nivel, se aplică norma specială.

(4) Normele juridice derogatorii sînt diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie şi sînt aplicabile unei situaţii determinate. în caz de divergenţă între o normă generală sau specială şi o normă derogatorie, care se conţin în acte normative de acelaşi nivel, se aplică norma derogatorie.”

Prin urmare solicită Buzu Vasile reprezentat de avocatul Cimoi Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției, privind anularea răspunsului *****3 din 13.04.2023, anularea Certificatului ***** din 12.10.2022, obligarea emiterii actului administrativ individual privind includerea în vechimea calendaristică acumulată în funcţii publice perioada de studii efectuată în cadrul Colegiului de Poliţie al MAI de la 01.10.1996 şi pînă la 27.08.1998, cu recalcularea și achitarea în cuantum deplin reclamantului indemnizaţia unică la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, compensarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată avocatul reclamantului reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, reiterând circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat respigerea acțiunii ca neîntemeiată, din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, răspunsul *****3 din 13.04.2023, precum și Certificatul ***** din 12.10.2022 emise de autoritatea publică pîrîtă, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin

norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de

reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Instanța reține din explicațiile părților și din materialele cauzei că, în cadrul Serviciul Secretariat al Direcţiei de Poliţie mun. Chişinău a fost înregistrată cererea prealabilă a lui

Buzu Vasile prin avocatul Cimpoi Ruslan ***** din 30.03.2023, redirecţionată de către Inspectoratul General al Poliţiei al MAI***** din 21.03.2023, prin care se solicită plata benevolă în cuantum a indemnizaţiei unice la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art.49 alin. (2) lit. f) din Legea nr.288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI.

Se reține că în baza ordinului IGP nr. 544 ef. din 04.10.2022, la 04.10.2022 Domnul Buzu Vasile a încetat raportul de serviciu, în corespundere cu Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288/2016, conform art.38, alin. (1), lit. c) (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie) şi dispusă achitarea compensaţiei pentru concediile neutilizate şi indemnizaţiei unice în conformitate cu art.49 alin. (2) al Legii nr. 288/2016.

Astfel, cererea prealabilă (copie) a fost repartizată spre examinare ofiţerului superior al Serviciului administrare personal şi evidenţă al Secţiei resurse umane a Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău, inspector superior Mihailov Natalia, care în temeiul rezoluţiei şefului Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău, comisar principal Marin Garaz, a iniţiat procedura administrativă.

Potrivit pct.3 din ordinul IGP nr.544 ef. din 04.10.2022 se obligă Serviciile resurse umane de a remite în cadrul Serviciilor finanţe (contabilitate) informaţia (certificatul) privind concediile de odihnă anuale nefolosite, după caz, vechimea calendaristică în organele apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice pentru achitarea indemnizaţiei unice, cel târziu la data încetării raportului de serviciu.

Conform prevederilor ***Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016,***

Articolul 41. Calculul vechimii în muncă care oferă dreptul la concediul de odihnă anual:

În vechimea în muncă care oferă dreptul la concediul de odihnă anual se includ următoarele perioade:

a) serviciul militar, serviciul special în cadrul organelor afacerilor interne, al Poliţiei şi Poliţiei de Frontieră, al Serviciului Vamal (începînd cu 20 martie 2005), al Serviciului Protecţiei Civile şi Situaţiilor Excepţionale, al Forţelor Armate, al Centrului Naţional Anticorupţie, al Serviciului de Informaţii şi Securitate, al Departamentului Instituţiilor Penitenciare, al Serviciului de Protecţie şi Pază de Stat, al Serviciului de Stat de Curieri Speciali, al Departamentului de Stat al Republicii Moldova pentru Problemele Militare şi al altor formaţiuni militare (speciale) create în conformitate cu legislaţia Republicii Moldova;

b) perioadele de activitate în cadrul autorităţilor care au fost reorganizate în autorităţile specificate la lit.a);

c) serviciul în cadrul organelor afacerilor interne, al forţelor armate, al organelor securităţii de stat şi organelor pentru situaţii excepţionale ale fostei URSS şi ale altor state;

d) perioadele de activitate în ministere şi departamente, instituţii şi organizaţii civile, cu menţinerea în serviciul militar activ sau ca funcţionar public cu statut special în statele structurilor menţionate la lit.a);

e) perioadele de activitate în serviciul public;

f) perioadele de prizonierat dacă acesta nu a fost benevol şi dacă persoana aflată în captivitate nu a săvîrşit infracţiuni împotriva Republicii Moldova;

g) perioadele de aflare sub arest şi de ispăşire a pedepselor dacă persoana a fost trasă la răspundere penală în mod neîntemeiat sau a fost supusă unor represiuni şi a fost reabilitată ulterior;

h) perioadele de studii în instituţiile de învăţămînt pentru ordine şi securitate publică/militare (speciale), cele de studii la secţia de zi în instituţiile de învăţămînt ale Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării sau Serviciului de Informaţii şi Securitate ale Republicii Moldova;

i) perioadele de studii în instituţiile de învăţămînt superior civil, la secţia de zi, dar nu mai mult de 5 ani, calculîndu-se cîte 6 luni de serviciu special pentru un an de studii;

j) perioada 2 martie – 13 august 1992, în care persoana s-a aflat ca rezervist la concentrări speciale, legate de participarea la acţiunile militare pentru apărarea integrităţii şi independenţei Republicii Moldova;

k) perioadele de activitate în calitate de salariat civil în formaţiunile de protecţie civilă şi ale serviciului de salvatori şi pompieri;

l) alte perioade de activitate, în cazul în care acestea sînt prevăzute expres de legislaţie.

Articolul 49. Retribuirea muncii şi dreptul la indemnizaţii

(1) Retribuirea muncii funcţionarului public cu statut special se efectuează de la bugetul de stat, conform legislaţiei în vigoare.

(2) În cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul dispoziţiilor art.38 alin.(1) lit.b), c), şi e), funcţionarul public cu statut special beneficiază de o indemnizaţie unică, al cărei cuantum variază în funcţie de vechimea calendaristică în organele apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice după cum urmează:

a) pînă la 5 ani – în mărime de 3 salarii lunare;

b) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare;

c) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare;

d) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 salarii lunare;

e) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare;

f) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare;

g) de peste 30 de ani – în mărime de 18 salarii lunare.

(3) Indemnizaţia unică se acordă o singură dată în carieră.

(4) În cazul încetării în mod repetat a raportului de serviciu cu drept de pensie, indemnizaţia menţionată la alin.(2) se stabileşte astfel încît să excludă valoarea indemnizaţiei primite anterior.

(5) În cazul în care raportul de serviciu încetează în temeiul dispoziţiilor art.38 alin.(1) lit.f), funcţionarul public cu statut special beneficiază de o indemnizaţie în condiţiile stabilite de legislaţia muncii.

(6) În vechimea calendaristică prevăzută la alin.(2) se include întreaga vechime acumulată în funcţii publice (militare, speciale), în condiţiile prezentei legi.

Articolul 70. Dispoziţii tranzitorii

(1) Angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta va prelungi, de comun acord cu funcţionarul public cu statut special căruia anterior i-a fost stabilită pensia, raportul de serviciu al acestuia pe o perioadă de maximum 5 ani, dar nu mai mică de 3 luni, din momentul intrării în vigoare a prezentei legi, fără a lua în considerare data la care a fost stabilită pensia.

(2) Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special care beneficiază de pensie în condiţiile Legii asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr.1544/1993, dar care nu cade sub incidenţa prevederilor alin.(1) din prezentul articol, va înceta în temeiul art.38 alin.(1) lit.c) din prezenta lege.

(3) Angajatul din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care cade sub incidenţa prevederilor art.68 alin.(1) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului şi continuă să activeze în Ministerul Afacerilor Interne, indiferent de statutul funcţiei deţinute, beneficiază de toate drepturile şi garanţiile prevăzute de prezenta lege pînă în momentul acumulării unei vechimi în serviciu ce oferă dreptul la pensie conform Legii asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr.1544/1993, cu încetarea concomitentă a raportului de serviciu în condiţiile stabilite la art.38 alin.(1) lit.c) din prezenta lege.

(4) Studenţii Academiei "Ştefan cel Mare" a Ministerului Afacerilor Interne se consideră funcţionari publici cu statut special pe o perioadă de 5 ani după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) La intrarea în vigoare a prezentei legi, persoanelor angajate în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne care, pînă la intrarea în vigoare a Legii cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, au deţinut funcţii poliţieneşti şi continuă să activeze neîntrerupt în funcţii publice în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne li se echivalează gradele de calificare deţinute cu gradele speciale după cum urmează:

a) consilier de stat al Republicii Moldova de clasa I – chestor general;

b) consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a II-a – chestor-şef;

c) consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a III-a – chestor;

d) consilier de stat de clasa I – comisar-şef;

e) consilier de stat de clasa a II-a – comisar principal;

f) consilier de stat de clasa a III-a – comisar;

g) consilier de clasa I – inspector principal;

h) consilier de clasa a II-a – inspector superior;

i) consilier de clasa a III-a – inspector.

(6) Prevederile prezentei legi se aplică regimului şi acţiunii sancţiunilor disciplinare aplicate pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

Prin extrasul din ordinul Direcţiei cadre a MAI nr. 46 ef. din 24.07.1998 cu privire la numire după absolvirea Colegiului de poliţie al MAI din 01.07.1998 în funcţia de poliţist operativ al Batalionului nr.2 al Brigăzii de poliţie cu destinaţie special a MAI, drept urmare perioada de la 01.10.1996 pînă la 30.06.1998 Buzu Vasile a fost numit în funcţie publică.

Astfel, reieşind din circumstanţele de drept şi de fapt expuse la calculul vechimii calendaristice în organele apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice în conformitate cu art.49 al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, se va efectua calculul vechimii în dependenţă de vechimea acumulată în funcţii publice (speciale, militare) calculul doar a perioadei executării efective a funcţiei publice (speciale, militare) fără includerea perioadei care a fost cursant la Colegiul de poliţie al MAI de la 01.10.1996 pînă la 30.06.1998, care

conform Certificatului nr.34/20-7034-12177 din 12.10.2022 eliberat de Direcţia de poliţie a mun.Chişinău vechimea calendaristică în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al domnuliu Buzu Vasile constituie 23 (douăzeci şi trei) ani, 03 (trei) şi 02 (două) zile.

Mai mult, conform ***art. 2 al Legii cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008*** prevede că, *funcţie publică – ansamblul atribuţiilor şi obligaţiilor stabilite în temeiul legii în scopul realizării prerogativelor de putere publică;*

În rezultat se reține că argumentele reclamantului care susține că, în vechimea calendaristică în serviciu, urma a fi inclusă și perioada efectuării studiilor la Academia Națională de Poliție ”Ștefan cel Mare”, or, perioada studiilor în instituțiile de învățământ, precum și perioada îndeplinirii serviciului militar în termen nu este specificată în prevederile art. 41 din Legea nr. 158/2008 și, prin urmare, aceste perioade nu pot fi incluse în vechimea în serviciul public și în vechimea calendaristică, care acordă dreptul funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne să beneficieze de indemnizația unică la încetarea raporturilor de serviciu.

Prin urmare, instanța denotă că, stabilirea mărimii indemnizației unice la încetarea raportului de serviciu a reclamantului, în conformitate cu prevederile art.49 din Legea nr.288/2016, s-a realizat în dependență de vechimea în muncă, fiind luată în considerare doar perioada de exercitare efectivă a funcției publice, fără a fi inclusă și perioada studiilor la Academia Națională de Poliție ”Ștefan cel Mare”.

Instanța remarcă că, legalitatea acțiunilor Inspectoratului General al Poliției, este confirmată și prin nota explicativă a Ministerului Finanțelor nr.08-06-96 din 03.03.2021, în conținutul căreia s-a indicat că, stabilirea mărimii indemnizației unice la încetarea raportului de serviciu, în conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se va face în dependență de vechimea în muncă luând în calcul doar perioada de exercitare efectivă a funcției publice (speciale/ militare), fără a include și perioada studiilor în instituțiile de învățământ superior de profil și a serviciului militar în termen.

Mai mult instanța reține că prevederile art.70 din Legea nr. 288/2016, erau și sunt aplicabile doar studenților Academiei ”Ştefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, care dețineau acest statut la data intrării în vigoare a Legii nr.288/2016, această dispoziție legală nefiind aplicabilă și pentru studenții care și-au făcut studiile la Academia de Poliție ”Ștefan ce Mare” în perioada a.1993-1998.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța judecătorească conchide că răspunsul *****3 din 13.04.2023, precum și Certificatul ***** din 12.10.2022 emise de autoritatea publică pîrîtă, sunt legale în fond, emise cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivate și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea ordinului contestat.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea răspunsului *****3 din 13.04.2023, anularea Certificatului ***** din 12.10.2022, obligarea emiterii actului administrativ individual privind includerea în vechimea calendaristică acumulată în funcţii publice perioada de studii efectuată în cadrul Colegiului de Poliţie al MAI de la 01.10.1996 şi pînă la 27.08.1998, cu recalcularea și achitarea în cuantum deplin reclamantului indemnizaţia unică la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016. Or, de către autoritatea pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ contestat care a fost emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu

respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În rezultat, instanța de judecată va respinge ca neîntemeitată cererea de chemare în judecată depusă de către Buzu Vasile reprezentat de avocatul Cimoi Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției, privind anularea răspunsului *****3 din 13.04.2023, anularea Certificatului ***** din 12.10.2022, obligarea emiterii actului administrativ individual privind includerea în vechimea calendaristică acumulată în funcţii publice perioada de studii efectuată în cadrul Colegiului de Poliţie al MAI de la 01.10.1996 şi pînă la 27.08.1998, cu recalcularea și achitarea în cuantum deplin reclamantului indemnizaţia unică la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, compensarea cheltuielilor de judecată.

Raționamentele instanței de judecată derivă inter alia inclusiv din pratica judicară pe cauze similare și anume decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-548/23 (2-22068674-02-3a-26042023) din 13.06.2023 la acțiunea intentată de Buzu Nicolae împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea răspunsului nr.B-24/22 din 25.03.2022 și compensarea cheltuielilor de judecată.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Buzu Vasile reprezentat de avocatul Cimoi Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției, privind anularea răspunsului *****3 din 13.04.2023, anularea Certificatului ***** din 12.10.2022, obligarea emiterii actului administrativ individual privind includerea în vechimea calendaristică acumulată în funcţii publice perioada de studii efectuată în cadrul Colegiului de Poliţie al MAI de la 01.10.1996 şi pînă la 27.08.1998, cu recalcularea și achitarea în cuantum deplin reclamantului indemnizaţia unică la concediere în mărime de 16 salarii lunare în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. f) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii